

Mænd hertil. Jeg tror, at det bliver vanskeligt at afvise de Elever, der kommer med gode Kundskaber fra Realskolerne, eller dem, som kommer med Studentereksamen. Jeg vil derfor foretrække, at der uddannes for mange Seminarister i nogle Aar; saa vil Forholdet nok regulere sig af sig selv; saa vil man vide ude paa Landet at vælge og bruge de Lærere, der er uddannede, og som forstaar den Befolkning, som de skal virke iblandt.

Kierkegaard: Under Nr. 119, 120, 121 og 123 paa Ændringsforslagslisten har den højtærede Kultusminister stillet Forslag om af Statskassen at yde et Bidrag paa 3,190 Kr., for at Børn, der opholder sig paa Statens Døvstummeanstalter, kan faa Lejlighed til at besøge deres Hjem i Juleferien. Forslaget er enstemmigt tiltraadt af Finansudvalget, og jeg anser det derfor for givet, at det vil blive vedtaget. Det er sikkert fremkommet, fordi der i sidste Samling her blev indbragt et Andragende fra Forældre, der havde døvstumme Børn paa Statens Anstalter, om, at der i Fremtiden maatte forundes dem den Glæde at have deres Børn samlede i Hjemmet i Juleferien. Jeg takker den højtærede Minister, fordi han har været lydhør overfor dette Andragende. Jeg haaber ogsaa, at dette lille Bidrag vil bringe Glæde i mange Hjem, og det er min Tro, at enhver Bevilling paa Finansloven, som bringer en tilsvarende Glæde i mange Hjem, er vel anvendt.

Jeg vil dernæst ganske kort omtale Ændringsforslag Nr. 114, skønt det er blevet saa grundigt behandlet, og jeg vil give min Tilslutning til Ændringsforslaget, selv om jeg løber den Risiko at blive, som det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) udtrykte sig, henregnet til Ministerens Følgesvende. Jeg er en bestemt Modstander af en fireaarig Seminarieuddannelse, og til at undgaa denne er, tror jeg, et af Midlerne dette, som her er foreslaaet, en noget skærpet Optagelsesprøve, som ikke alene gaar i Retning af forøgede Kundskaber, selv om det bliver indenfor en snævrere Ramme, men ogsaa en Bedømmelse, hvor det personlige faar Lov til at gøre sig gældende. Jeg er glad ved, at det nu i Fremtiden bliver muligt at overse, hvad der egentlig fordres ved en saadan Optagelsesprøve, thi efter Ministeriets Bekendtgørelse af 8. Juni 1894 desangaaende er det aldeles umuligt. I denne Skrivelse staar der, at Eleven skal have Kendskab til forskellige Fag, men ikke et Ord om i

hvilket Omfang. Naar det nu hedder, at der vil blive givet nærmere Bestemmelse om, hvilket Maal af Kundskaber der skal være naaet, vil dette dog være muligt for de Lærere, der beskæftiger sig med en saadan Uddannelse, og det vil ogsaa for Eleven selv være muligt at vide, om han er nogenlunde paa den sikre Side. Jeg er ogsaa særdeles velfornøjet med, at Opgaverne ved Prøvens skriftlige Del fremtidig bliver de samme paa alle Seminarier i Lighed med, hvad der nu sker ved Afgangseksamen, thi det er i højeste Grad forskellige Opgaver, der har været givet ved Optagelsesprøven ved de forskellige Seminarier, et Sted har de været forholdsvis lette, et andet Sted forholdsvis strenge. Og da det dog helst skulde være ens, indser jeg, at bestemte Opgaver er det ene rigtige. At naa dette, at Prøven afholdes samme Dag; har ogsaa i mine Øjne stor Betydning. Thi derved vil man blive fri for det, man har været Øjensvidne til i mange Aar, at Elever, der falder ved et Seminarium, hovedkulds begiver sig hen til et andet for at prøve Lykken der eller maaske for i sidste Øjeblik at blive optaget ved et tredje, hvor der er Plads til dem; Aarsagerne dertil skal jeg ikke omtale. Jeg haaber, at baade den skriftlige og den mundtlige Prøve bliver afholdt samtidig. Ellers vil man begaa en Uret mod disse Præparander derved, at de to Gange skal foretage en Rejse hen til vedkommende Seminarium. Men jeg nærer ingen Frygt for, at de Lærere, Eksaminatorer og Censorer, som beholder Præparanderne paa samme Seminarium, ikke skulde være i Stand til ogsaa at bedømme de skriftlige Opgaver, selv om man maa indrømme, at Bedømmelsen ikke bliver saa ensartet, som den bliver, naar det er en Kommission, der bedømmer samtlige skriftlige Opgaver. Men een Ting maa jeg for mit Vedkommende kræve, at den skriftlige og den mundtlige Prøve holdes samtidig, saa at Præparanderne ikke skal besværes med to Rejser i Stedet for een. Hvis dette Ændringsforslag kunde bidrage noget til, at Ellevantallet paa vore Seminarier indskrænkedes, har jeg ikke det mindste derimod, og jeg siger: Hellere slaa dem ned ved Optagelsesprøven end opfordre dem til at blive gaaende paa Seminarierne baade et og to, ja indtil tre Aar, for saa til sidst at slaa dem ned, efter at de har haft en besværlig Vej at vandre, og efter at det for deres Forældre, eller hvem det nu er, har været overordentlig vanskeligt at tilvejebringe de fornødne Midler. Med denne Betragtning vil jeg an-